

EF-medlemskap setter det nordiske samarbeid i fare

Finlands president med klare advarsler

Det blir hevdet fra pro-EF-hold at norsk og dansk medlemskap vil styrke det nordiske samarbeidet. Parhestene Willoch og Guttorm Hansen er særlig ivrige etter å slå fast hvilke muligheter en EF-tilslutning skulle gi.

For mange står Norden som vårt naturlige samarbeidsområde. Felles historie og kultur gir et godt grunnlag.

Men Finlands president er oppriktig engstelig for hva norsk og dansk EF-tilslutning vil bety for det nordiske samarbeid. I et intervju med den svenske «Dagens Nyheter» 21. mai i år – et intervju som forøvrig er så godt som fortiet i norsk presse – sier han dette:

«Hvis Danmark og Norge blir medlem av EF, er det vanskelig å se hvilke forutsetninger som finnes for en fortsettelse av det øko-

nomiske samarbeid i Norden. Men hvis Norge og Danmark blir stående utenfor EF, tror jeg at man kan finne en passende form for samarbeid mellom de nordiske land.»

I dette intervjuet uttaler Kekkonen seg også krystallklart om Danmarks holdning til Nordek-samarbeidet: «Mens Nordek-pro-

sjektet ble utformet, merket jeg at visse deltagere, særlig Danmark, betraktet Nordek som et springbrett til EF. Etersom Finland p.g.a. sin nøytralitetspolitikk ikke kan slutte seg til EF, var det umulig å godta tanken på at Finland via Nordek skulle bli trukket inn i EF.»

Det går klart frem av disse uttalelsene at Nordek strandet på særlig den danske regjeringens ønske om EF-tilslutning. Når det videre fra Kekkonen gjøres klingende klart at norsk og dansk EF-medlemskap vil sette det nordiske samarbeidet i fare, er det oppsiktsvekkende at politikere som Willoch og Guttorm Hansen fortsatt fastholder at norsk og dansk EF-tilslutning vil gi det nordiske samarbeide et løft.

EEO NYTT

NR. 10 JUNI 1972 — OPPLAG: 1 050 000

Norsk NEI betyr ingen ny sikkerhetspolitikk

Det foreligger nå tre klare dokumentasjoner som fullstendig river grunnen vekk under påstanden om at Norges sikkerhetspolitiske kurs vil bli endret, dersom det norske folk sier nei til medlemskap i EF. Utenriksminister Andreas Cappelen sa i Stortinget under markedsdebatten at Regjeringen ikke vil fremsette noe forslag om norsk medlemskap i EF før det danske folk har sagt ja

i sin folkeavstemning en uke etter vår. Det forteller litt at Morgenbladet velger å tro at Cappelen må ha forsnakkelse seg.

INGEN FORSNAKKELSE

Det er selvsagt ikke tale om noen forsnakkelse. Cappelen har bare avdekket et dilemma for EF-tilhengerne: Dersom Danmark sier nei, må også Norge si nei (alle ansvarlige politikere er enig i dette). Da er det åpenbart

ingen sikkerhetspolitisk kursendring som finner sted. Sier Danmark ja, og Norge nei, kommer Norge «i drift». Det er bare en måte å komme ut av dilemmaet på: Påstanden om «Norge i drift» må legges til side.

Når Regjeringen og den overveiende delen av EF-tilhengerne velger å la norsk medlemskap avhenge av Danmarks tilknytningsform, kan det ikke samtidig hevdes

at dersom Norge ikke blir medlem, foretar vi et brudd med vår vestlige sikkerhetspolitikk.

FORTROLIG NOTAT

Påstanden om at Norge kommer «i drift» blir om mulig enda grundigere pulverisert i et fortrolig notat fra EF-kommisjonen. I november i fjor, da mulighetene for et forhandlingsbrudd så absolutt var til stede, het det i dette notatet om de sikker-

hetspolitiske konsekvenser av et norsk nei til medlemskap:

«Vi (EF) kan på lengre sikt virke mer stabiliserende i middelhavsregionen – Nord-Afrika medregnet – enn i Nord-Europa, som er ivare tatt gjennom det nordiske samarbeids faste bånd (vår uthevn.). Om man setter i fare vår politikk sørover, vil Fellesskapets bidrag bli av

Fortsettes side 3

44 stortingsmenn sier NEI

Det finnes ikke lenger tvil: Det er i Stortinget ikke noe grunnlovsmessig flertall for norsk medlemskap i EF. Grunnlovens § 93 forlanger 113 ja-stemmer. For øyeblikket finnes det bare 106. Og tallet på motstandere – som i juni 1970 var 17, i juni 1971 37 – er nå oppe i 44.

Disse 44 vil, dersom folkeavstemningen ender så jevnt at ingen gruppe kan påberope seg noe flertall, samle seg om det frihandelsalternativ Per Borten og Lars Kor-

vald skisserer i utenrikskomiteens innstilling.

TANKEKORS FOR BRATTELI

De fleste av de nye EF-motstandere kommer fra det parti som sluttførte forhandlingene – Arbeiderpartiet. Dette må være litt av et tankekors for Bratteli. De nye EF-motstandere fra AP føler åpenbart større lojalitet med arbeiderbevegelsens idealer enn med Regjeringen i denne sak.

Folkebevegelsen dominerte Oslo 7. juni. 15 000 mennesker gikk i tog rundt Stortinget. 20 000 var samlet på Rådhusplassen. Bildet er fra samlingen på Youngstorget.

Hans Nielsen Hauge skapte den første norske folkebevegelse

Drømmen og motet vil gi seier — også i dag

Ved Folkebevegelsens store mønstring på Rådhusplassen i Oslo den 7. juni holdt Arbeiderbevegelsens store dikter, Kåre Holt, denne talen om drømmen og motet og viljen til motstand mot pengemakt og autoriteter. Sammen har de gitt seier for folket i tidligere tider. De vil gi seier også i dag.

Det har hendt gang på gang i vår historie at autoritetene har prøvd å føre folket bak lyset. Autoritetenes motiver kan ha vært forskjellige: de har forsvart pengene, forsvart sin egen makt, sin innflytelse i samfunnet. Kvinner og menn fra ulike samfunnslag, med forskjellige livssyn har igjen og igjen gått til kamp mot autoritetene — og vunnet. Den koalisjon av penger og politisk makt, av hverdagens vanetenkning og søvlig lydighet overfor autoritetene som motstanderne av Fellesmarkedet står overfor, er kanskje den sterkeste i vår historie. Den må bli møtt med en tilsvarende vilje til motstand.

Da kan det være nyttig å huske at en ensom Hans Nielsen Hauge en gang gikk ut i sin kamp mot autoriteter — og vant. Drevet fram av det som var sannhet for ham, trosset han landets presteskap i mer enn en forstand — endte i fengsel, døde som en fysisk knekt mann. Men i tilbakeblikk ser vi at han var seierherren, mannen i norsk historie som gikk sine egne veier og skapte noe nytt.

Det gjorde også en annen av de store pionerene i norsk historie, Marcus Thrane. Forfulgt av norsk lov og norske embetsmenn, fordømt som fantast, jaget av pengemakt gjennom landet. Men det var han, mannen fra fengslene i Christiania, som sto for framgangslinjen i norsk historie. Hans linje lever, autoritetenes er død.

Død er også den holdningen embetsmenn og pengemakt tok

til bondereisningen i sin tid. Eller kanskje er det riktigere å si at den nettopp lever — i sommer, i år. Likestilling mellom bonde og embetsmann ble fordømt som noe umulig, autoritetene talte og forlangte at folket skulle tie. Men det tidde ikke.

De tidde heller ikke — foregangsmennene i den første gryende arbeiderbevegelsen. Det var den gang da sosialisme ennå var en drøm og en utfordring til de modige, da det ennå var mulig å se forskjell på overskrift og innhold i en avis som gikk til angrep på kapitalen og i en som forsvarte den. Igjen var autoritetene fylt av indignasjon, av irritasjon, over at noen våget å reise seg mot dem. Den moderne arbeiderbevegelsens åndelige innhold var drøm og mot. Det er nødvendig at begge deler ennå er tilstede.

Og det er det. Ennå fins det en drøm i oss om et folk som kan bestemme i eget land, som våger å tenke selvstendig og ikke knebler for autoritetenes pisk. Det er dypt tragisk at politiske ledere som ville vært en bedre skjebne verdig, har gått sammen med Høyre for å melde seg inn i riksmennenes herreklybb i Vest-Europa. Da kan det være nyttig å huske at det fins nasjoner bak havene, pionerer i fjerne land som tenker og handler slik også våre pionerer en gang gjorde: i drøm og i mot.

Vi har mot oss nesten hele landets samlede presse, med et par hederlige unntak, lederne i de

Kåre Holt.

største politiske partiene, LOs stjerneryttere og mennene som studerer aksjene på Oslo Børs. Det er en underlig koalisjon. Da må vi møte dem med en drøm som rekker lenger enn til prosentregningen når utbyttet skal deles ut, med et mot som er større enn den vanskelighet vi står overfor. Det er igjen en situasjon da autoritetene taler og gjør sitt beste for at folket skal tie. Husk da på at Hans Nielsen Hauge tidde ikke, ikke Marcus Thrane, ikke bøndene da de reiste seg, ikke foregangskvinnene og mennene fra vår første norske arbeiderbevegelse. De gikk inn for drømmen, og de hadde motet. Og de vant.

EEC-NYTT

Redaktør: JOHN LAGER

Redaksjonssekretær: PER ØIVIND NIELSEN

Redaksjonskomité: Torstein Eckhoff, Trond Hegna, Ove Larsen og Ivar Sekne

SISTE FASE

Stortinget har hatt sin siste store EF-debatt før folkeavstemningen. I tre dager ble det klempt på denne verkebylllen som EF-tilhengerne har skapt i norsk politikk, den som forpester den politiske atmosfære og forsinker og vanskeliggjør det byggende politiske arbeid på alle felter.

Det viktigste resultat av debatten var at det nå er klinkende klart at det ikke er grunnlovsmessig flerall i Stortinget for medlemskap i Fellesmarkedet. 44 representanter er imot medlemskap, 38 er nok for å hindre det. Det trengs tre fjerdedels flertall etter Grunnloven.

Tilhengerne har tapt Stortinget.

*

Nå skal slaget stå i folket. Resultatet blir et råd til Stortinget. Det er tilhengerens siste sjanse. I dette slaget vil alt som finnes av ressurser bli satt inn. Gode råd er dyre, sier et gammelt ord. Denne gang er tilhengerne villige til en hvilken som helst pris, selv for et dårlig råd. LO's og Arbeiderpartiets toppledere vil sette inn de fagorganisertes penger. Midlene som er samlet inn for å ivareta arbeidernes faglige interesser blir pøst ut på en sak som Arbeidsgiverforeningen går inn for. Det kan bli et tankekors for mange fagorganiserte. Som formelt grunnlag brukes en LO-kongress som ikke er representativ for arbeiderne i dag. Jeg «ville ljuge» hvis jeg sa at kongressen dekker meningen blant de fagorganiserte, sa LO-formannen Tor Aspengren til radio og presse. Men pengene deres, dem tar han gjerne.

*

Fra Høyre og næringslivet vil det også komme penger, minst like mye. Det skal ikke stå på penger, sa direktør Melander i Den norske Creditbank. Men det viktigste bidraget blir vel likevel den direkte påvirkning fra bedriftslederne: dere blir arbeidsløse hvis dere ikke stemmer som oss. Det er den nye form for livegenskap i Norge.

*

Hvordan står så tilhengerne i folket foran den siste, beinharde fase i markedssaken. Den siste meningsmåling, foretatt av Fakta i mai, viser at motstanderne av medlemskap har 12 prosents overvekt og at vi mønstrer 60 prosent av dem som har tatt standpunkt.

Tilhengerne har også tapt folket.

Kontakten med Stortinget styrkes

På Folkebevegelsens rådmøte ble det besluttet å styrke kontakten med den parlamentariske opposisjon mot medlemskap. Denne er fra nå av representert i Rådet ved stortingsmennene Tor-

bjørn Berntsen (AP), Torgeir Hovi (AP), Erland Steenberg (SP), Sverre L. Moe (Kr.F.) og Gunnar Garbo (V). Av disse er samtlige nye medlemmer av Rådet, med unntak av Torbjørn Berntsen.

Motstanderne leder med 12 %

EF-motstanderne leder med 12 pst., går det fram av siste meningsmåling fra Fakta-instituttet foretatt i mai. 38 pst. ville stemme nei, 26 pst. ja. 27 pst. visste ikke og 9 pst. ville ikke stemme.

I Arbeiderpartiet er forholdet mellom tilhengere og motstandere nesten fifty-fifty, selv etter landsmøtet i partiet. 32 pst. er for, 30 pst. mot. Blant de andre partiers velgere er det flertall mot, unntatt i Høyre. Mest overveldende er motstanden i Senterpartiet og Sosialistisk Folkeparti.

I Nord-Norge er 8 pst. for medlemskap og 67 pst. mot. Det er flertall mot i alle deler av landet unntatt i Oslo.

Blant jordbrukere og fiskere er 9 pst. for og 66 pst. mot. Også blant arbeidere og formenn er det nei-flertall. Men blant selvstendige og funksjonærer har tilhengerne en overvekt.

I alle inntektsklasser under 40 000 er det klart flertall

mot. Over 40 000 en knapp ledelse for tilhengerne.

Det er flertall mot medlemskap i alle aldersgrupper, klartest blant de mellom 20 og 29 år.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
* 1814/1972 *

Menn og meninger. I riksforsamlingen viste det seg snart at det var to store partier. Det var det ulike syn på forholdet til utlandet som skapte partiskillet. Det ene parti, sjølstendepartiet, holdt på fullt norsk sjølstende. Det andre, unionspartiet, var for forening med Sverige på visse vilkår, fordi de mente det var uråd for Norge å drive sjølstendet igjennom mot stormaktens vilje. Ikke alle utsendinger hadde med en gang tatt klart standpunkt i denne sak, men etter hvert kom sjølstendepartiet til å vinne et stort flertall i forsamlingen.

A. Øverås og J. Midgaard: Norges historie, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Svelgbart?

- Har Utenriksdepartementet holdt sin sti ren?
- Antagelig ikke.
- Hvilken karakteristikk vil de gi av de 15 brosjyrene?
- De var ikke særlig gode.

Det er ingen ringere enn ekspedisjonssjef i Utenriksdepartementet, Tim Greve, også kjent som politisert embetsmann og styremedlem i Europabevegelsen, som kommer med disse innrømmelsene til «Folkets Framtid», organ for Kristelig Folkeparti. Greve hadde selv ansvaret for brosjyrene. Han fortsetter i samme stil:

De var ikke skrevet til ett bestemt publikum, og falt dermed mellom alle de stoler slike informasjonstiltak kan falle mellom. De som hadde et godt kunnskapsnivå syntes brosjyrene utelot for mye. De som visste for lite, mente de var for vanskelige, mens mellomskiktet syntes de var gjennomgående kjedelige. Dessuten ble de skrevet på et tidspunkt da alt i forhandlingssituasjonen var diftust. De var relativt innholdsløse.

- Det er blitt uttrykt misnøye med brosjyrenes politiske innhold. - Hvis man mener at de burde hatt et nøytralt innhold, er det forståelig. Jeg har ikke påberopt meg nøytralitet i dette arbeidet, fordi det er umulig. Idet man skal popularisere må man også vulgarisere. Uvalget preges av et skjønn, og ble laget for at innholdet skulle bli mer svelgbart.

Folkebevegelsens Råd:

Vi har vår frihet til å si NEI

EF vil uthule Grunnlovens ånd og bokstav

Folkebevegelsens Råd var samlet til møte i Oslo lørdag 10. juni. Rådet drøftet situasjonen etter markedsdebatten i Stortinget og trakk opp rammene for Folkebevegelsens arbeid fram til folkeavstemningen. Rådet vedtok også denne uttalelse:

For to år siden tok vårt land på ny opp forhandlinger med EF om medlemskap. Siden den tid har det vokst fram en sterk motstand mot medlemskap med bred basis i alle lag av folket.

Det siste ordskiftet om markeds-saken i Stortinget viser sterkere motstand blant de folkevalgte enn noen gang før, en motstand som går på tvers av partigransene - i Stortinget såvel som i folket. I dag er det minst 44 folkevalgte som oppfordrer til å stemme nei ved folkeavstemningen.

Storingsordskiftet har også gjort det klart at EF er noe annet og langt mer vidtrekkende enn et praktisk samarbeid om vesteuropeiske handelsspørsmål. De viktigste planene for EFs utvikling i dag, Werner-planen, Davignon-planen og Colonna-planen, og vedtak basert på slike planer, peker klart mot en økonomisk og politisk union i en del av Vest-Europa med et felles indre styre og en felles utenrikspolitikk. I samme grad som planene føres fram legges grunnlaget for en vesteuropeisk forbundsstat med Norge som en delstat. Et slikt skritt strider mot Grunnloven både i ånd og bokstav. Stortingets makt over lovgivning og bevilgning er kjernen i vårt styresett og vår nasjonale selvstendighet. I EF må norsk lov, og også Grunnloven, vike for EFs direktiver og forordninger. Etter vedtakene om en økonomisk og monetær union skal rammene for vårt budsjett godkjennes av EFs organer i Brussel. Dette dyptgripende inngrep i lovgivnings- og bevilgningsmakt uthuler det virkelige innhold i vår nasjonale selvstendighet.

Medlemskap i den nye union vil skape usikkerhet og utrygghet

Norsk nei - -

mindre betydning enn om man setter norsk medlemskap i fare.»

Klarere kan det neppe uttrykkes på diplomatisk hold. INGEN REALPOLITISK DEKNING

De hjemmefabrikerte påstandene om «Norge i drift» har ingen annen funksjon enn å skremme folk til å si ja 25. sept. Noen realpolitisk dekning har de ikke.

Som om det ikke skulle være nok at både Cappelen og EF-kommisjonen river grunnen vekk under skremmelen om «sikkerhetspolitisk brudd», har også Ministerrådets formann, utenriksminister Gaston Thorn - i et intervju med NTB - sagt at han ikke tror det får noen stor betydning hvis Danmark og Norge fortsetter å holde seg utenfor EF.

La følgende være klart: Så lenge Norge står i NATO er vår sikkerhetspolitiske kurs fastlagt. Ingen ansvarlige myndigheter, hverken i Norge eller i EF, tror på at et norsk nei til EF vil bety at Norge kommer «i drift».

i store folkegrupper. Folk flest vil få mindre å si over samfunnsutviklingen i et system hvor viktige avgjørelser blir tatt av overnasjonale institusjoner og internasjonale konserner fjernet fra dem avgjørelsene angår. Det stigende rentenivå, de høyere matvarepriser og den harde omstilling i næringslivet vil ramme store folkegrupper. Det blir vanskelig å skape utjevning mellom folkegrupper og mellom landsdeler.

Folkebevegelsen avviser medlemskap og alle veier som fører til medlemskap. Folkebevegelsen går inn for et utstrakt internasjonalt samarbeid. Allerede i Folkebevegelsens stiftelseserklæring av 28. august 1970 heter det: «Vårt siktemål er et utvidet internasjonalt samarbeid og som første alternativ å arbeide for at Norge på et felles grunnlag tar opp forhandlinger med Fellesmarkedet om en handelsavtale».

Et utsnitt av deltakerne på råds-møtet, som ble ledet av formannen i Folkebevegelsen, Hans Borgen.

Tilhengerne har gang på gang forsøkt å skape det inntrykk at nei til medlemskap betyr internasjonal isolasjon og at det ikke finnes noe alternativ til deres EF-politikk. Stortingsdebatten om Stortingsmelding nr. 50 har vist at opposisjonen mot medlemskap på Stortinget går inn for en handelsavtale med EF på basis av EFs tilbud til de land som fortsetter sitt samarbeid på EFTA-grunnlag.

Seks av ni EFTA-land er i gang med forhandlinger på dette grunnlag, deriblant Sverige, Finland og Island, og det synes klart at Stortinget vil gå inn for forhandlinger om en handelsavtale dersom medlemskap blir avvist. Stortingsdebatten har således klart vist at det ikke er grunnlag for å hevde at det ikke finnes alternativer til medlemskap.

Vi har fremdeles vår frihet til å si nei til medlemskap.

Folkebevegelsens Råd appellerer til alle som er enige i det grunnlag Folkebevegelsen er stiftet på om å slutte seg til Folkebevegelsen og være med i arbeidet fram til 25. september for å hindre oppgivelse av viktige deler av vår nasjonale selvstendighet.

Matvarer på søppelhaugen

Skattyterne i EF-landene har betalt to milliarder kroner for systematisk tilintetgjørelse av frukt og grønnsaker i løpet av de siste fem årene. For framtid regner man med om lag 300 millioner kroner i året til subsidiering av ødeleggelse av frukt og grønnsaker i EF. Det er et forsiktig overslag.

Dette er et resultat av en EF-forordning av 1966, forteller formannen i den tyske forbrukerorganisasjonen. Den vest-tyske regjeringen forsøkte i sin tid å sette en stopper for denne forordningen, men den måtte gi opp i 1968. Regjeringen gjorde

ikke bruk av veto i Bryssel. Det var ikke politisk mulig. Den nektet å anvende forordningen på det tyske markedet, men det gikk heller ikke.

MILLIARDER AV KILO ØDELAGT

Siden slutten av 1966 er i alt 2,5 milliarder kilo pærer, epler, fersker og appelsiner av utmerket kvalitet blitt ødelagt med hjemmel i EF-forordningen.

Over 100 millioner kilo grønnsaker er ødelagt, for eksempel 31 millioner kilo tomater bare i løpet av det siste året.

Folkebevegelsen på Sunnmøre har funnet et svar på de profesjonelle Ja-bussene og Aspengrens armé av korttidssekretærer. Lokalutvalgene mobiliserer eget rullende materiell som skal tråle landsdelen fram til folkeavstemningen. Vi lar idéen gå videre til Folkebevegelsens lokalutvalg over hele landet. Sett campingvognene inn i kampen. De er ypperlige som mobile sekretariater og opplysningsentraler.

Slående argumenter

I sin fortvilelse over at de ikke makter å snu folkestemningen har tilhengerne nå begynt å ty til fysisk vold i EF-debatten. Vanligvis dreier det seg om de yngre årsklasser blant markedstilhengerne, men det som modne menn skulle være lar også naturen gå over opptuktelsen.

I den siste tiden har Folkebevegelsen vært utsatt for en rekke angrep. E gymnasiast som delte ut materiell på Eiksmarka i Bærum ble regelrett slått ned av en mer tilårkommen JA-mann. En student som solgte Folkebevegelsens merke på gaten ble antattet av fire ungdommer og måtte ha politihjelp. Under aksjonsuken ble Folkebevegelsens paviljong på Universitetsplassen i Oslo delvis rasert av fem JA-ungdommer, FB's enslige nattevakt hadde ingen sjanse i den ulike kampen.

Andre ting tyder også på at hysteriet begynner å bre seg blant tilhengerne i hovedstaden. Natt til 7. juni dro en flokk Jammesker rundt i byen med biler og rev ned alt de kunne finne av Folkebevegelsens plakater om folketoget.

Og det er de samme kretser som beskylder deler av motstandsfronten for å planlegge bruk av vold i EF-debatten!

Pinlig

Tor Aspengren likte ikke å bli minnet om de opplysninger som formannen i Transportarbeiderforbundet, Henry Nicolaysen, ga på LO-kongressen: Da LO-sekretariatet sist var i Brussel, ga Spinelli følgende svar på et spørsmål om hvilke vilkår Sverige kunne regne med å få i EF: «Finland, Sverige og Østerrike blir tilbudt samme frihandelsordning som i EFTA».

Det var Olav Brattli i Papirindustriarbeiderforbundet som stilte spørsmålet. Og det var Tor Aspengren som umiddelbart etter at svaret var avgitt, tok ordet og sa at han håpet at resultatet for Sverige ikke ville foreligge før folkeavstemningen i Norge var over!

Etter all sansynlighet vil resultatet av forhandlingene EF - Sverige foreligge i juli. Da kan vi i ro og mak studere svenskens ordning og på et helt realistisk grunnlag vurdere mulighetene for en tilsvarende ordning for Norge.

KLIPP UT

SEND INN

Dersom De ønsker å bli medlem i FOLKEBEVEGELSEN -

vennligst send oss medlemskontingenten, minimum kr. 10,-, over postgiro eller bankgiro. Vær vennlig og notér «medlemskap» e. l. på giroblanketten og fyll ut og send oss denne slippen eller en lapp med tilsvarende opplysninger.

Navn: .....

Adresse: .....

Postnummer og poststed: .....

Kommune: .....

FOLKEBEVEGELSEN

MOT NORSK MEDLEMSKAP I FELLESMARKEDET

Postboks 515 - Sentrum - Oslo 1 - Postgiro 20 86 69

Bankgiro 8200.01.36065

Mektig mønstring av motstanden

Da Folkebevegelsens demonstrasjonstog passerte Stortinget 7. juni, var det mer enn trangt om plassen oppe i Stortinget ved vinduene som vender ut mot Karl Johan. I selve salen var det tilsvarende tomt. En del stortingsmenn deltok også i selve toget, som tellet ca. 14 000—15 000 deltakere og

som sluttet ring rundt Stortinget.

«Vern om Grunnloven», «ja til selvstyre», var hovedparolene ble utdypet av Folkebevegelsens talere på Youngstorget og Rådhusplassen. På Youngstorget holdt Ove Larsen (fellestillitsmann for Akergruppen)

og Marie Larsson (Senterpartiet) politiske appeller. På Rådhusplassen — togets endepunkt — fikk de ca. 20 000 tilhørere oppleve trubadurene Lars Klevstrand og Vidar Sandbeck. Forfatteren Kåre Holt, Rune Gerhardsen, Per Tønder, Torild Skard, Helge Ingstad og stortingsmann Hallvard

Eika talte mens Henny Moan leste dikt.

Særlig merket vi oss den spontane og kraftige applaus Hallvard Eika ble møtt med da han inntok talerstolen. Det er ingen tvil om at applausen var en støtte til Eika i striden om stortingsmennenes rett til å

skaffe seg informasjon om landbruksprotokollen.

Folketoget og folkemøtet på Rådhusplassen ble et verdig punktum på Folkebevegelsens landsomfattende aksjonsuke.

Landet rundt

Dagen ble markert med demonstrasjoner og møter en rekke steder i landet.

I Porsgrunn og Skien samlet Odd Einar Dørum og Bjørn Amundsen henholdsvis 500 og 250 mennesker.

Formann i Folkebevegelsen, Hans Borgen, talte i Bergen der 3000 gikk i demonstrasjonen. 400 hørte Rune Gerhardsen i Stjørdal. I Hamar gikk 600 i demonstrasjonen, mens nesten 1000 var på møtet med Trond Hegna, Berit As og Ola Tronsmoen.

Kongsvinger hadde besøk av Håkon Bingen, sekretær i Stortingets finanskomité, 800 var tilstede. Karl Evang og Bergljot Nygård samlet 1150 tilhørere på et møte i Tønsberg.

Fra Os til Røros gikk det 25 traktorer og 120 biler. 600 mennesker hørte stortingsmann Torbjørn Berntsen.

Både i Ålesund og Trondheim var det sterkt regnvær. Men henholdsvis 700 og 1500 deltok.

I Stavanger samlet Ragnar Kalheim, redaktør Arthur Berg og formann i Studentersamfundet i Oslo, Jørund Ubøe Soma, over 2000 mennesker.

Den største demonstrasjonen i manns minne gikk av stabelen i Kristiansand. Dagbladet opplyste 4000 deltakere, men det var noe i overkant. Ingjald Ørbeck Sørheim, Dagny Rornes og Harald Synnes talte.

LO/DNA-maskinen parat til å valse ned EF-motstanden

Aspengren vil nå kaste LOs ressurser inn i EF-kampen ved hjelp av en rekke korttidssekretærer som skal forsøke å snu stemningen på arbeidsplassene.

Opplegget er langt mer omfattende enn det som vanligvis settes i verk i forbindelse med ordinære valgkamp, melder Aftenposten fra Hankø, der DNA/LO har hatt en fire dagers konferanse for sine distriktsekretærer. Vi gjengir Aftenpostens gledesstrålende kommentar til dette i faksimile.

Fellestillitsmann ved Akergruppen, Ove Larsen sa følgende om dette i sin tale på Youngstorget 7. juni:

MAKT MISBRUK

Nei Aspengren, etter din oppsiktsvekkende erklæring om at det nå skal ansettes en rekke korttidssekretærer som skal betales av de fagorganiserte penger og at dette blir kostbart, vil jeg påstå at du har gått langt utover vedtaket om å gi medlemmene ett råd ved folkeavstemningen. Når og hvor ble dette lagt fram til drøftelse på kongressen som jeg overvar fra galleriet?

Er dette ditt syn på fagforeningsdemokrati at medlemmenes penger skal kunne brukes til propaganda for ett f'ertallsyn på en kongress som ikke har støtte ute på arbeidsplassen?

Og dette gjør du etter å ha medvirket til at medlemmenes syn ikke kan komme fram ved uravstemning.

Jeg tror det er helt nødvendig å advare medlemmene mot bruk av «politiske Kommissærer» på våre arbeidsplasser, sendt ut av LO-ledelsen, men det jubles jo høyt over dette maktmisbruk som jeg vil velge å kalle det, fra den konservative presse med Morgenbladet i spissen. Hvorfor ikke hente penger fra Creditbanken, Rederforbundet og Arbeidsgiverforeningen som jo har erklært at det ikke skal stå på penger for å få Norge inn som medlem. Og hvorfor ikke ansette folk fra Unge Høyre og Ja-øvegelsen?

Aspengren: — Jeg ville ljuge dersom jeg sa at avstemningen på kongressen gjenspeilte holdningen blant medlemmene.

HYLLEST TIL HERØYA

La meg avslutte med å rette en hyllest til arbeiderne på Hydro ved Herøya Arbeidsforening for deres omkring 1100 neistemmer til EF-medlemskap og bare 300 ja med 100 blanke stemmer, etter at forsøket på å hindre denne avstemning fra flertallet i styret ble slått tilbake. På kongressen stem-

te representanten fra Herøya for medlemskap!

Det er kommet en rekke forbitrede kommentarer fra tillitsmenn på store og små arbeidsplasser over hele landet. Vi skal gjengi noen få:

Kjell Fiskerud, klubbformann ASE/Per Kure: LO-kongressen var på ingen måte representativ EF-spørsmålet har aldri vært skikkelig behandlet i grunnorganisasjonene. Delegationene var ikke engang valgt for å ta standpunkt til dette helt avgjørende spørsmålet, og forsamlingen besto tildels av fastlønnte tillitsmenn som ikke har vært på en arbeidsplass på 25 år.

Tor Ole Flaaten, klubbformann Aas & Wahl: Oppfatningen på min arbeidsplass er at LO-ledelsen nå har gått over streken.

Mange som før var tvilende er forbitret over at kontingentpenger skal gå til massiv propaganda for ja til EF.

Mons Erik Holtbakk, formann avd. 31 av NTL, Kringkastingens Landsforening: Kongressen var ikke representativ. Selv Aspengren måtte innrømme at avstemningsresultatet ikke avspeiler opinionen ute på arbeidsplassene. Det viser uravstemninger og uttalelser.

Har du hørt om kvinneaksjonen?

Det er grunn til å tro at det finnes et udekket behov for EEC-informasjon om saker som særlig kvinner er opptatt av, og at dette er en av årsakene til den store «vet-ikke»-prosenten blant kvinner. Spørsmål som i stor grad berører kvinnene, som likestilling og arbeidsmarked, matvarepriser, boligkostnader og forskjellige sosiale forhold har fått forholdsvis liten plass i informasjonsarbeidet.

Dette er bakgrunnen for at man har startet KVINNEAKSJONEN MOT NORSK MEDLEMSKAP I EF, en frittstående aksjon av kvinner i alle aldre og yrkesgrupper og av alle politiske avskygninger. Aksjonen har bygd ut et omfattende kontaktnett over hele landet. Ved henvendelse til nedenstående kontoradresse kan man få opplysninger om nærmeste kontakt.

Foruten møte- og foredragsvirksomhet har aksjonen hittil konsentrert seg om å skaffe til veie opplysningsstoff om kvinnes stilling i EF-landene (Lulling- og Spiegel-rapportene) og en har også forfattet en rekke artikler om konsekvenser for norske kvinner i tilfelle norsk medlemskap. Disse artiklene, samt litteraturliste, fåes ved aksjonskontoret.

Aksjonen har også utarbeidet heftet «Hvorfor kvinnemotstand?» utgitt på Pax forlag i serien «Dette bør du vite om EF».

En av Kvinneaksjonens hovedoppgaver i den nærmeste tid blir gjennomføringen av en underskriftskampanje blant kvinner, mot norsk medlemskap i EEC. Underskriftene skal sendes Stortinget før folkeavstemningen.

Interesserte som kan tenke seg å delta i Kvinneaksjonens arbeid kan vende seg til KVINNEAKSJONEN MOT NORSK MEDLEMSKAP I EF, Kristian Augusts gt. 19^a, Oslo 1.

EEC-nytt

Utgitt av Folkebevegelsen mot norsk medlemskap i Fellesmarkedet.

Postboks 515 Sentrum — Oslo 1.

Tlf. 33 20 12 — 33 22 06

Utkommer hver 14. dag.

Trykt i A/S Dagbladets trykkeri.